El gust intern

Per DavidG el dc., 18/10/2017 - 09:00

El sentit del gust és el més exigent davant la informació de l'entorn. És l'últim filtre abans d'assimilar alguna cosa per a la nostra alimentació. El gust de les coses es vincula estretament a saber sobre elles. Necessitem saber (sabor)d'alguna cosa abans de decidir si és bo per a mi.Quan el coneixement de Déu és de qualitat, la Bíblia ens parla dels menjars suculents i del millor vi (cf. Jn 2,10) que acompanyen la trobada. El mannà en el desert, el vi de Canà ... són símbol de que Déu vol restar dins nostre com quelcom quotidià. I, sorprenentment , es dóna a milers de persones a la multiplicació dels pans i els peixos (cf., Jn 6). Pa i vida són per a tots.
Però la presència de Déu més eficaç contra l'absència de vida se'ns dóna en l'eucaristia: en el pa i el vi que Jesús va prendre, va beneir i va repartir entre els seus deixebles en el darrer sopar. Allà tenim el record i l'actualitat del cos entregat i de la sang vessada de Crist, per amor a la Humanitat. Tastar de forma habitual l'eucaristia canvia la vida.

- Et proposo recordar el moment de la teva primera comunió: el dia que vas acollir a Crist per primera vegada.
- Et proposo recollir de la teva memòria i dur al teu cor una vegada en què vas sentir amb més claredat que ell era en l'eucaristia.
- Vincula la teva experiència de Déu al sentit del gust. Pregunta't com és: dolça com la llet i la mel, salada com els condiments, amarga i forta com el vi, àcida i intensa com algunes fruites, imperceptible i real com l'aigua...

Ignasi de Loiola convida a no voler saber molt sobre Déu sinó a sentir i gustar-lo internament